

1941.

Évfordulói elmélyülések.

Az átlagos ember nem vár csodát a jövő esztendőről, ellenben valamennyien töretlenül hisszük, hogy sorsunkban olyan változás következik, amely végetvet a mostani bizonytalanságnak és végre kijutunk abból a történelmi korszakból, amely állandó ingadozásával bizonytalanságban tartja az egész világot. Az új szellemiség kialakulása, a régi gazdasági berendezkedés megszűnése és a műveltség elterjedésének jobban megfelelő új életforma utolsó viaskodása — a távoli szemlélő szerint — olyan állapotba jutott, hogy most már a gyökeres fordulat nem késlehet soká.

Az embert Isten úgy teremtette, hogy véges tehetségével nem láthat bele a jövőbe, hanem csak egyszerű következtetésekkel közelítheti meg a valósínűséget. Éppen a bölcs elrendezésnek egyik eredménye az ember földi életének az a beállítottsága, amely mindig többre törekszik, illetve, aki elérte azt, amit számítása szerint már nem mulhat felül, az meg akarja védeni jelenlegi állapotát. Ez az örökös küzdelem nyomja rá bélyegét mindnyájunk földi tartózkodására. Ha valami csodálatos műszerrel, vagy különleges adottsággal kifizérhetőnek a titokzatos holnapot és nyugodtan építhetünk rá, akkor összeomlana sok-sok számítás és kortársaink fele fejtőlgató és bizonytalanul botorkáló, akarat nélküli tömegé válna. Éppen a kiszámíthatatlan bizonytalanság és a valószínűség állandóan váltakozó aránya teszi annyira izgalmasá az életet, hogy kizáróan ebből származnak a kisebb és az emberiség átfogóbb csoportjaira vonatkozó nagyobb elhatározások.

Ha tudnánk, hogy mikor szakad meg életünk fonala, ha ösztönnünkön kívül előre megéreznénk pontosan, hogy bizonyos természeti törvények következtében milyen esemény sorozat halmozódik egymásután, akkor számtalan esetben el sem kezdenék a munkát, vagy pedig fele uton megállva, testben lélekben összetörve visszafordulnának. Még elképzelni is borzalmas, hogy milyen szerencsétlenségek és világösszeomlások következnek, ha megváltozna az élet titokzatos jövőjének eddigi ismerete.

Az egyes ember élete a család és a társadalom egymáshoz való viszonya mindig megtalálja kivetített és megnagyobbított mását az országok történelmében. Amit az egyes ember érez, az kiterjed nagyobb osztályokra, népekre, nemzetekre, sőt világnézetekre. Képzeli el, mi lenne, ha például most holt biztonsággal meg tudná mondani valaki, hogy a második éve folyó, elkecseregett, új világháborúból melyik fél kerül ki győztesként? Milyen másként alakulna mármint minden, egy csapásra megváltoznának a rende-

Az elmúlt esztendővel mi is sirba tesszük elhalt reményeinket és halhatatlan csalódásainkat, hogy az újjal ismét megkezdődjék életünk bus körforgása az esztendő háromszázhatvanöt küllőjén. Husz évszázad óta, hogy a názáreti Isten áldott nyomdokain kergetjük a reményt és keressük az igazságot, talán egyszer se juttatott fel ennek a reménynek és ennek az igazságnak kiáltása milliók ajkáról epedőbb és türelmeltlenebb lázál, mint most. A hívők buzgó hitében azokban, akik szétporlott hitüknek már csak illatát őrzik lelkükben, azokban, akik az élet nyilaitól megszégyeszt szívüknek minden könnyét elontották már a Feszület lábánál s azokban, akik a földi reparációban való csalódásuk minden boldogtalanságával és kétségbeesésével a pártúto anygálok szolgálatába adták magukat, egyaránt fölérszket a kétezeréves fájdalom: igazságot ezen a földön, igazságot az éhezőknek és a szorongatottaknak, akiket az alamizna megunt támogatni s akiknek az Evangélium husz évszázada óta még mindig nincs meg a mindennapi kenyere. Sobase borítja el oly sürű felhő a bellehemi csillag ragyogását, mint most, a megváltás huszadik évszázadában. A kód hullama sem nem apadt, sem el nem omlott soha. Néha mintha egy pillanatra a szentek hitében s az apostolok buzgóságában leszállt volna a földre az Isten országa, hogy ezek a fénypontok, ezek a ritkuló ünnepnapok legott eltűnjenek a sötétség növekvő komorosságából s ez a pánacea legyen tovább is a siralom völgye, az igazságtalanságok és boldogtalanságok újabb és váratlan aratásával.

Az evangéliumi idillek színeinek isteni arany- és smaragdpatáiján van egy fekete pont: a példabeszéd a Duszgázdáról és a nyomorult Lázárról, akiknek személyi és szimbolikus ellentéteiben és végzetiben o'dódik fel a gazdaság és szegény örök harca, a társadalmi felelőtlenség és a kétségbeesett nyomor párbaja és evangéliumi jóvátétele. O, mennyire egyszerűnek látszott ezekben a primitív vagy kevésbé bonyolult viszonyokban a duszgázd és a nyomorult Lázár között tátongó társadalmi vagy gazdasági szakadék átívelése. Ha könnyebb is a tevének átbujni a tű fokán, mint a gazdaság bejutni az Isten országába: az isteni szavak csak a szívtelen, megkeményedett és megátalkodott gazdagokat sújtják és itélk gyehenna tűzére, de a gazdaság, aki megigazult és aki jótéteményekben és alalmazásban szórja szét földi örökségét, éppugy helyet talál Ábrahám kebelén, mint a szegény, aki békességben és türelemmel viselte el a Gondviselés látogatásainak terhét. Sajnos, az egyéni

tek és törvények, sőt a megmáshíthatatlan végzet ellen még a leg-szilárdabb meggyőződésű jellemek is megindognának.

Nem tudjuk, mit hoz a jövő, de ebben van az erősségünk. A keresztény hit tanítása szerint a három fő erény: a hit, remény és szeretet. Ha bármelyike hiányzik is belőlünk, megbomlik egyensúlyunk és olyan ellentétes áramlatok közé keveredünk, amelyek előbb-utóbb felmorzsolnak bennünket. Az egyén, a család, a nemzet és az ország jövője attól függ, hogy ez a harmas igazság miképpen érvényesül körében és tágabb értelemben véve a világ műveltség nevezett emberisége is ennek az előbb említett tételnek rabságában,

megigazulás, a jó és alázatos gazdagok sugárzó példái vajmi kevésbé apasztották a földi nyomorúságok és igazságtalanságok sötét óceánját. Mihelyt a társadalmi és gazdasági igazságtalanság elvén egész politikai és szociális világrendek épültek fel s a gazdaság éppugy szociális és gazdasági szervezetté vált, mint ahogy időnként abba tömörültek azok a reménytelen milliók is, akik azt tagadták és hasztalan ostromolták, az egyes gazdagok egyéni és eseti megigazulása annyit se enyhített ezen a vad és kegyetlen világrendben, mint Szent Agoston látomásának gyermeke, aki kagylóval akarta kimeríteni a tengerek vizét. Senátorok boni viri, senatus autem mala bestia — tartja a régi latin közmondás. Egy testület, egy szervezet, egy társadalmi osztály sobase javul meg, mert a kollektív felelősségérzet még nem alakult ki az ember csoportok egyikeben sem. A rossz hajlamoknak, az önzésnek és a butaságnak mindig biztos előjoga van a társadalmi osztályokban és érdek-szervezetekben, mert a legszebb és a legjellemesebb lények is csordává válnak, mielőtt a mobba vegyülnek.

Az Egyház is kénytelen volt megalkudni a koronként érvényesült gazdasági és társadalmi formákkal és törvényszerűségekkel. Ha az evangéliumi demokrácia a galileai lankák szent idilliámaiban oly közeleink érezte az Isten országát, mint a gyermek a láthatár szélén lehajló eget, az üldözések és a szorongatások elől a maga hiveivel a katonabunkba menekült, egy háromszáz-estendő advent-várás izgalmai és remegései közben, imádkozva és rettegve azt a „halálunk napját, inség és nyomorunk napját”, amikor az ember Fia eljövne a felhők felett igazságot tenni a földön. Azután a diadalmas Egyház meghódította a föld felszínét is, de hogy e világban fellátalhasa magát, magára szedte a konstanlini és theodoszi birodalom társadalmi habitusát és hierarchiáját. S aztán így vált az egyház feudális Nagy Károly jogrendjében, abszolutizmus kussá az ujkorban. Így tett engedményt a maga ideiglenes életformáiban a nemzeti gondolat és a polgári demokrácia diadalmas világgézetének. S amikor tanítói tekintélyét és a krisztusi létetéményt így őrizte és mentette át a kétevezred viszontagságain keresztül, csak a maga isteni gondolatához marad bű, ha leszűjti és elátkozza azt a becstelen, harcászó kapitalizmus, amely a modern technika örögi tökélyével csaknem már megvalósította az Antikrisztus országát e földön, kitenyészve a duszgázd és a fosztogatók lelketlen jogrendjét a nyomorultak és a kitagadottak páriáival szem-

illetve következtében találhatja meg boldogulását.

Nem várunk mi csodát az 1941-es számmal jelzett évtől sem, csak azt szeretnénk elérni, hogy hallgasson az emberiség az észre és cselekedjék annak megfelelően. Gondolják meg azok, akikről függ, hogy az óriási többség nyugalmat és tartós békét kíván. Törpüljön el az egyéni érdek, vonuljon hátterbe az a kicsi töredék, amely még mindig utját állja, amely még nekifeszíti végső elkecsereedésében a vállát annak az óriási folyamatnak, amelyet azok indítottak el, akik családokoztak a régi rendben és más berendezkedéssel akarják megkönnyíteni a maguk és utánuk következő nemzedékek földi éle-

ben. Az ember természeténél fogva oly gyarló, hogy mindig van ereje elviselni a mások szerencsétlenségét. Ezzel a nyomorúságos és visszalassító gyarlósággal szemben, amely mint az egyszerű bankár, kidobhatja küszöbéről a koldust, hogy a szive meg ne szakadjon nyomorának láttára, ezzel az eredeti bűnnel szemben az egyház isteni és történelmi kötelessége, hogy felkorbácsolja az emberiség veszendő felelősségérzetét és lerázza magáról a megszokás és a konvenció koloncát, élére álljon a mozgalmnak, amely véres bosszú nélkül akarja felszámolni ennek az antikrisztusi világrendnek szervezeti undokosságait és elvetemült anakronizmusait.

Az Egyház nem elégedhetik meg többé a Duszgázd és a nyomorult Lázár pörében az egyéni felelősség pusztá megállapításaival. Meg kell támadnia az elvet és a rendszert és meg kell kereszelnie és áldania azt a szocializmust, amely azért fordult ő ellene is, mert amaz ellen folytatott küzdelmében az Egyházat semlegességgel gyanúsította, sőt temporális formájában majdnem szövetségével is megvádolta. A szocializmus nemcsak azért lett hittagadó vagy eretnek, mert olyan sáfárok gondozására jutott, akik azt akarták, hogy a bosszu bűnei fölérjenek azoknak az igazságtalanságokkal, amelyeket tömegiek elsenvedtek. A szocializmus azért is lett hittagadó vagy eretnek, mert Krisztus egyháza nem tudta többé orvosolni a sebeket a karitás balzsamával, mert szelid és türelmes viselkedését az osztályharcban közönynek vette és részvétlenségnek s nem utolsósorban azért, mert az Egyház a maga javadalmain és jövedelmén át — legalább minálunk — inkább osztályosa, mintsem ellensége annak a kapitalizmusnak, amely civilizációnk és jogrendünk keresztény arcvonásait annyira eltorzította s majdnem lefőrtölte róluk az evangéliumi idillek szépségét és derűjét.

Egy nagyon szent és tudós pap, akiben minden szociális felajdulást és keresztényi lelkiismeretnek háborgó lázait eloltotta tisztja, gyermeki hitének bűs és kimeríthetetlen forrása, azt mondta nekem: „A hegylakó szívesen jár-kél a szakadékok szélén és kedvét leli abban, hogy azok, akik a síkságról nézik, elremüljenek. Lába azonban biztos, nem csuszátik el. De — kérdem — az Egyház dolga-e, hogy isteni biztonsággal járjon a paradoxonok szakadéka fölött? Kíthet magával e szakadék szédületére? Szenteket magukat nem emészto együttűgyű lelküket vagy filozófusokat és publicistákat? De hogyan lehet ide vezetni, a szakadék me, redélyére, a nyáját, a tömeget, a milliókat, akik csak egyszerű képleteket értenek és egyszerű igazságokat s akik inkább indulnak ösztönök és érzések, mintsem filozófiák és paradoxonok után? Bizony, bizony jobb lenne leszállni a síkságra, a völgybe, miként tette azt az isteni Mester, aki a szegényeknek hirdette az evangéliumot és aki hasonlóvá tette magát azokhoz, akiket bánatukban megnyitott és a szegénységükben megáldott... (—dnv)

tét. Nem várunk csodát, sem egyéniileg, sem általános vonatkozásban, hanem csak az ellentétek kiegyenlítését és igazságosabb új elrendezést.

Boldog újévet!

Minden előfizetőnknek, munkatársunknak, szellemi törekvéseink megértőinek, jóakarató tanácsadóinknak őszinte szeretettel és tiszteltetéssel kívánunk boldog újévet! Szerkesztőség.

Népművelési kulturest a bányánál.

December 21-én, szombaton este nyílt meg a bányatelepi népművelési előadások sorozata a munkásokhoz diásteremben. Ünnepi est volt ez, melynek talán nem is a nappali világítás, lényeg diásterem adott ünnepi keretet, hanem az emberbaráti szeretetből fakadó melegség mely az évtizedeken át ügyszólván magára hagyott bányatelepi munkásság felé árad Korompay Lajos bányágyú főtanácsos jószágát sugárzó atyai szívéből. Évtizedes jégpáncél éléledől a magára hagyatottság alatt a bányamunkásság és vezetői közé, akik bár töltik telhetőleg is sok mindent elkövettek, létesítettek, hogy a munkásság kulturális és szociális színvonalát emeljék, de hiányzott ebből a jóakaratu munkából a szeretet melege, mely az észrevétlenül közéjük furakodott jeget akár az egyik, akár mindkét oldalról idejében megolvasztotta volna. A felülről megnyilvánult jóindulat tüze csak arra volt jó, hogy miként a jeget a veremléhez melegvízzel szórták szilárd tömbbé forrasztani, ez is a jégpáncél csak egyre nagytobbitotta és szilárdította, de megolvastatni nem tudta. A jégpáncél még ma is fennáll, az egyoldalú szeretet keveset tud rajta olvasztani, vagy legalább is hosszabb időt kíván, mert a tulsóoldal, a

jégpáncél hidegétől megdermesztve, még kevésbé érzi ennek a szokatlan melegségnek tüzeit s ha némileg érzi is, még gyanakvással fogadja, mert nem tudja elhinni, hogy a szeretet ezen erős kisugárzása őszintén szívből, őszintén segítésszerű és tisztá önzetlenségből fakadhat. Ezzel a munkáspszichével azonban minden jószándéku, jóakaratu és a szociális és kulturális tevékenység terén önzetlennül munkálkodó művelt ember nemcsak tisztában van, nemcsak számol vele, de bizonyos fokig értékeli is, mert ez a jelenlegi fokozatos kitarásra buzdítja és munkájának végső eredményét nagyobb önbecsülésre és nagyobb értékre emeli.

A szombati első kulturest ennek a nemes gondolatnak márkázott jegyében lett megrendezve s nívója — bár szórakozást nyújtva tanított — magas vonalú volt. A kulturesten megjelent Korompay Lajos b. ü. főtanácsos családjával, valamint a tisztviselői, segéd- és altisztikar színpadban s öröndetesen szépségben volt képviselve a munkásság családtagjainál együtt. A bányazenekar által játszott Magyar Hísekegy után Blánár Sándor igazgató-tanító üdvözölte a megjelent közönséget a vázolta a népművelési előadások sorozatának célját és programját.

Majd a bányazenekar egyik buzgó tagjának, Orsovai Istvánnak „Románc” c. zenekari szerzeményét játszotta a zenekar, melyet a szerző és a bányazenekar Korompay Lajos b. ü. főtanácsosnak ajánlott és a zenemű diszalbumba kötött kötetét a szerző keresetlen szavak kiséréseben a főtanácsosnak át is nyújtotta. Az új „Románc” kedves, fülbemászó melódia, hangszereleése is stílárius, első községe őszinte nagy tesszettel fogadta és hosszantartó tapssal jutalmazta. Sikere mellett buzdíthatja a szerzőt további irányu munkálkodására. Utána a Bányatelepi Iparosok Dalköre Koudella Géza: Zsolttart énekelte olyan precíz hangszerezéssel, mely a művészi tökélyt elérte. Blánár Sándor ezután „Egységben az erő” címen tartott lenyűgözően szép és igen tanulságos előadást az egységbetömörülés, az összetartás történelmi példáiról és erejéről. Majd Petre Márton és Kiss Pál öreg leventék Herczeg F.: Két ember a bányában c. drámai dialógiát adták elő műkedvelőt messze tulszárnyaló alakításal. Ezt követően Pécsi Pusztai hangulat c. remek zeneművet játszotta a bányazenekar s utána a Himmusz öröksepe dalával az első népművelési kulturest végetért. Hisszük, hogy az első előadás élménydus és tanulságos szépsége, melynek megrendezésében a rendkívül agilis Kárpáthy Dezső bányatisztviselőnek kiemelkedő érdeme van, a beszámolóunk elején példázott jégpáncél tulsóoldalá kemény kergét már is leolvastotta.

Hírek és különféle

ÜNNEPKÖZ.

Ez a hét, karácsony és újév között olyan, mintha az ember kívül élt az időn. Még nem szabadult ki egészen az ünnep búvóköréből és már benne áll abban a másik varázslatban, amely minden évben elfogja az embert, esztendőfordulás idején. Ezekben az időnkivüli napokban, nem tudják megtalálni békőznapi lényüket. Munkánkat épp úgy végezzük, mint máskor, de nincsenek távoli céljaink, amelyek után libegve fussunk, nincsenek terveink, amelyekkel álmatlanul görögcsöng gyűrött párnákban, nincsenek vágyaink, amelyek megvalósuljanak vagy megcsaljanak, — kiestünk az időből, kiestünk önmagunkból.

Ezekben a napokban mindenre csak legyintünk: most már nem érdemes... úgy érezzük magunkat, mint az ufás az átszálló állomás előtt, ahová nemsokára megérkeznek, de még nem tudjuk, hová. Kicsit fáradtak vagyunk, bolott tudjuk, tovább kell utaznunk, kicsit idegesek vagyunk, pedig nincs értelme, hiszen annyit ilyen átszálló állomás van már mögöttünk és azt ugyis csak a jó Isten tudja hány van még előttünk. Utazunk hát tovább, kiesve az időből, mintha két örökkévalóság között lebegnénk.

Szeretem ezt az utazást, szeretem ezeket a napokat. Van bennük valami kiszülődésfele, amelyről nem tudja az ember: érkezés-e vagy indulás, bucsu-e vagy viszontlátás, temetés vagy születés? Talán épp az a jó benne, hogy mindez egyszerre, mert hiszen csak így nyíthat az érkezés fáradságát az indulás lendülete, a bucsu komolyságát a viszontlátás reménye és a temetés öltét hangulatát a születés ujjongása...

A utas feláll helyéről a vonatban, levezi málbáját, felölti kabátját, kimegy a folyosóra és vár. Talán villanyfényes nagy állomás az, ahová megérkeznek, talán zordon sötétben lapuló örház, még nem tudja, csak azt, hogy nemsokára átszáll. Az utas sóhajt egyet, fohászodik és akár csüggedt, akár reménykedő, akár boldogtalan, akár boldog, a vonat rövidesen megérkezik valahová, ahol már indulóban várja a másik vonat. Nemsokára fűttent a mozdony, nemsokára feltűnik az éjszakában az átszálló állomás... érethető, ha kicsit nyugtalanok vagyunk, idegesek, hiszen késheletti is a vonatunk és még az sem bizonyos lesz-e csatlakozása.

—y—n.

Befejező adventi délutánját

a főplébánia Akció Katolika szerve. E hó 23-án, vasárnap délután 3 órakor tartotta a Katolikus Kör nagyteremben. A mindenki számára felbecsülhetetlen nagy szellemi, lelki értékét nyújtó műsoros adventi délutánok koronája volt a befejező, méltó az eddigiekhez, azáltal, hogy „a munka”, „a munkálkodás” aktuális: értéket és mértéket jelentő témájával foglalkoztak az Egyházzal kapcsolatban.

Dr. Ambrus József teológiai tanár az Akció Katolika akadályára mutatót rá vezető beszédében; Ez nem más, mint a kevelység, hiúság, mely a társadalmat szétosztja, szétválasztja, létrehozza a társadalmi mérhetetlen nagy szakadékokat, öröket, mely ijesztenő tántog az egyének között s amelyet meg kell szüntetni, erre sarkat, buzdít a bellemi szent jászold Kisded! Kákonyi István S. J.: „A felkelés” c. költeményét szavalta ifj. Pónyi Sándor szép előadással. „Elly visszatek” c. 1. felv. adta elő a Mária Kongregáció, szívótló-szívóhoz szólóan, a lelkekbe hintve a sok szép szociális vonzó példát, gondolatot. Kissné Tóth Lenke: Betlehemen c. versét nagyon szépen adta elő Darabos Irén II. oszt. elemiiskolai tanuló.

Majd a délután magva következett, melyet Néder Imre művezető tartott: Munkálkodjunk, dolgozzunk az Egyházért! A munka lehetőségeit tárta fel, rámutatva: miért? mit? és hogyan kell dolgoznunk! A reális munkaprogramot nyújtotta, melyet meg tudhat tenni az édes Anyaszentegyházért minden katolikus, aki nem gyámtalan és éhetetlen. Ne csak szóval, hanem tettekkel bizonyítsuk egyház-szeretetünket! Mindszenty Gedeon: „Csak bátorság” c. költeményét szavalta: Demkó Irén kongreganista, mintegy az előadást csattanójaként az öntudatos szív tüzevel csaltán be a dologra serkentő szavait. Píkelthy: „Andocsi Máriához” c. énekét adta elő Dolnegő Nusi, Löser László kántor harmadik kísérletével, kellemes hangon, elismerésemelölt technikával. Öbsey Irén: „Mese a fenyőfáról” c. szerzeményét Toldi Éva IV. oszt. elemi iskolai tanuló mondta el nagyon hatáson. Végül dr. Ambrus József teol. tanár beazó szavai a közelgő ünnep szeretet himnuszának megcsendítése volt, melynek a szellemében kíván minden kedves hallgató közönségnek: békét, boldogságot és ezekkel teljes karácsonyi ünnepeket!

Az Acélgári Olvasóegylet műkedvelő gárdája

karácsony első napján, szerdán kitűnően sikerült előadásban mutatta be Indig Ottó 3 felvonásos színművét: „Ember a hid alatt”.

Megszoktuk már, hogy az Acélgári Olvasóegylet műkedvelő gárdája mindig élvezetes, nagyszerű előadásokkal szórakoztatja közönségét, de ez alkalommal eddigi legnagyobb sikerű előadásait is felülmúlták. Az első perctől a befejezésig, a jó műkedvelői színvonalat messze felülmúló teljesítménnyel, mondhatni művészettel játszották a fordulatos, meghatározó, de igen nehéz darabot. Valóban nem tudtuk, hogy mit csodáljunk: a szereplők kitűnő, odaadó játéka, vagy az érdekesen megoldott, színpadi részeket, a mondhatni korszerű beállításokat. Meglepő volt az egyes felvonások és képek

közötti színpad-változások rövidsége: szinte percek alatt tűnt el az egyik képe s jelent meg teljesen más díszlettel, berendezéssel az ujjab.

Valóban rászolgált a derék, tehetséges gárda az előadás közben és végén elhangzott tapsokra s a közönség őszinte szívvél és lelkesedéssel hivta függöny elé a szereplőket és a rendezőt.

Szívből gratulálunk

ahhoz, hogy a Katolikus Kör nagytermet teljesen újjavárasztották! Most kifogástalanul szép, izléses, barátságos, valóban új! Erre nagy szükség volt, ez igen nagy kellett. Nyugodtan merem állítani, hogy amit saját szememmel láttam, tapasztaltam, mindenkinek még a legkényesebb ízlését is kielégíti. Csak most már élet kell legyen, mert az egész különben holt töké, és siralomházzá lesz a közöny és a nemtörődömség miatt! Az advent második vasárnapjával kezdődőleg minden vasárnap nagyon szép gazdag, tartalmas és látványos műsort láthatunk. Most Szilveszterkor tarka-barka változatos, látványos, szinte kaleidoszkóp-szerű műsor várja a közönséget! Ha a műsor

kíváncsiság ingerlő betűi mögé nézünk, betekintünk a kulisszák mögé, illetve a próbákra: semmielő dilemmába nem lehetünk, hogy hova menjünk: föltétlenül a Katolikus Körbe! A rendezőség épp ezért úgy cselekedett a belépődíjat is, hogy a mai életkörülményeket mérlegelve, el tudjunk menni (ne lehessen semmi néven nevezendő kibuvónk) és mint egy nagy család a Katolikus Körben minden társadalmi válszafalat, és kasztrendszert lerombolva, minden rendű, rangú és állású egyaránt ott lehessen! Mutassuk meg most mi, hogyha a vezetőség ezt meglette a Katolikus Körét és ilyen széppé tette, hogy mi is megleszünk mindent! Elsősorban most azt, hogy ott leszünk! D.

Boldog Újévet kíván kedves vendégeinek és jóismerőseinek
ETTEL FRIGYES
PANNONIA ÉTEREM TULAJDONOSA.

Az ujonnan átalakított és megnagyobbított

HUNGÁRIA

gőz- és pezsgőfürdő

nyitva reggel 5 órától

a város központjában

Budapest,
VII. Dohány-utca 44. sz.

Kényelmes pihenők.

Kinevezés. A bányagazgatóság a Kárpáti Antal főintéző halálával megüresedett anyagraktárfőnöki tisztségre Koppány István bányatüszelést nevezte ki, akinek egyúttal intézővé léptették elő. Ez az előléptetés több évtizedes, értékes és szorgalmas munkának az elismerését jelenti. Ez az elismerés azonban nemcsak a most előléptett tisztségviselőnek szól, hanem annak is, aki az értéket felismeri és aki azt egy nagy közület érdekében hasznossá is tudja tenni. — Mi, akik ideális célokért is igyekszünk munkálkodni, immár 18 esztendő óta a legnagyobb tisztelettel és elismeréssel kísérjük Koppány Istvánnak közirányu, nagyszerű faradozásait, amit lapunk hasábjain és társadalmi egyesületeink kebelében kulturális és irodalmi téren is kifejt. E határkőnél kell, hogy egy pillanatra megálljunk és meleg szívből gratuláljunk, kérve a jó Istent, hogy Koppány István további munkálkodására árasza bőszeges áldását! Ad multos annos!

Előléptetés. Upponyi József bódvaszilasi plébánosnak a római szentek és a tükör pápai kamarái méltóságot adományozta. A meggyőződéses, a nagytudású és kifogástalan papi életű munkának a megszemélyesítője volt városunkban is Upponyi József, aki nem hiú külsősége-kért dolgozott, hanem egyedül a lelkek üdvéért. Temperamentumos természetét, melyet az ereiben folyó olasz vérnek köszönhet talán sokan félreértettek, de ez nem vont le értékes munkálkodásának szép és áldásos eredményeiből semmit. Hívei és sok jó barátja meleg szeretettel küldi városunkból is őszinte jókívánságait a bódvamenti kis falu meghitt plébániájára, amelynek egyszerű hívei oly hőszeg szeretettel veszik körül az igaz papot, — most már tükör kamaráját!

Előléptetés. Koltay Imre bányatüszelést, a bányatüszelést vezetőjét, lapunk régi és értékes munkatársát intézővé nevezte ki a központi igazgatóság. Koltay Imre mint sok társadalmi egyesület elnöke, vezetőségi tagja, író, kiváló szavaló, sok sok irodalmi, kulturális eseménynek felelősséget vállaló szereplője méltán megérdemelte a jegyzetesebbek részéről jött ezen nagy elismerést, melyhez őszinte szívből gratulálunk!

Nagy Szilveszter est az ipartestületben. Ha jól akar mutatni jőjőn oda!

Eljegyzés. Virág Ica és dr. Erdődy Gyula jegyesek. Minden külön értesítés helyett.

Eljegyzés. Mayer Márta és Prazpowsky Sándor jegyesek. (minden külön értesítés helyett.)

Eljegyzés. Benkő Katókat eljegyezte Ralfai Lajos. Jobbágyi. — Salgótarján.

Hol találkozunk? A Katolikus Kőr szilveszteri kabaréestjén, 8 órakor!

Minden háztalajdonosnak és jóakaróinak
BOLDOG ÚJÉVET KIVÁN
SZITÁR DÁNIEL
KÉMÉNYSEPRŐ-MESTER.

A viszontlátásra! Hol? A Katolikus Kőrben, Szilveszterkor!
Eljegyzés. Gubza Mária és Herich József társulati tanító jegyesek.

Enküd. Ettl Frigyes és Németi Lenke házasságát kötötték.

Meghívó. A Pálfa-bányalelepi Olvasókör és Sportegyesület a bányakaszinó termében, december 31-én, Szilveszter estén 8 órakor kezdődő nagy táncvigalommal fogja az 6 esztendő elbucszatni. Akik az elmúlt évet vidáman és gondtalanul óhajják befejezni és az új esztendőt jókedvvel köszönteni, azokat szeretettel ez uton is meghívja a Rendezőség.

Halálozás. A Salgótarjáni Köszönbánya R. T.-nak és Tüszelőkárának ismét gyásza van. December 23-án, életének 64 ik évében, hosszas betegeskedés után, Budapesten elhunyt Blanken-berg János nyug. építész. Az elhunyt pályáját a Máv.-nál kezdte, majd 1908 ban a Salgótarjáni Köszönbánya R. T. petrozzé nyi bányáinál működött, ahonnan a világháboru alatt megvált állásától a Budapesten önálló építési vállalkozó volt. 1921-ben ismét a vállathoz jött Salgótarjába, ahol 1939 év közepéig működött. Életét puritán egyszerűség, alkotásait nemes izlés jellemezte. Számos vállalati munkás és tüszelőlőhöz hirdeti majd emléket, nemkülönben több római katolikus templom Petrozzé és Salgótarján vidékén. Utóbbiak között a baglyasajaiak mindenki által dicsért, gyönyörű, székelystílusú temploma. Temetése december 26-án volt az ág. evang. vallás szerint a szent Budapesten, a X. ker. új köztemetőben, nagy részvét mellett. A temetésen a helybeli bányagazgatóság is képviseltette magát nagyobb küldöttséggel. Legyen békés, nyugodt álma, mint amilyen szép, nyugodt és egyszerű volt munkás élete!

MINDEN KEDVES
VÁSÁRLÓNAK
ÉS MEGREN-
DELŐINEK
BOLDOG ÚJÉVET
KIVÁN
VEGH KALMAN
KÖNYV- ÉS PAPIRKERESKEDŐ,
NYOMDATALAJDONOS

Frontharcos karácsonyest.

Örök magyar feladat: várni és figyelni. Ha a sors máig megőrizte a magyar nemzetet egy új világháborútól, a várakozás ideje alatt a maximumra kell fokoznia szellemi és társadalmi felkészültségét, pótolnia kell az elmulasztottakat, szépités, kertelés nélkül levonnja az események tanulságait és megvizsgálja, mi állta ki az idők viharát abból, amiben hitt, amit remélt és helyesen tartott. Láthatta elégszer, mire vezetett, ha valahol a közvélemény, szenvedélyek vagy idegen álligazságok rabjaitól elzárkózott a való tények, helyes elvek felismerése elől. Egyre nehezebb a tévhitet, téveszmét kiirtás, de talán még nem egészen késő. Előfeltétele ez nemcsak a magyar, helyes bel- és külpolitikának, de a közéletnek és társadalmi szervezeteknek is.

Ez a helyes helyzet-felismerést követi nyilgyenes vonalban és céltudatosan akarattal az Országos Tűzharcos Szövetség salgótarjáni csoportjának vezetősége is, amikor hónapok óta vasárnaponként délelőtt az Ipartestületben tartja összejöveteleit, tömörítve egy közös tábort a tűzharcos bajtársakat a azoknak ügyes-bajos dolgokban tanácsot szolgált és igen sok esetben munkába, állásba helyezi az arra rászorulókat. Kicsiny, majdnem parányi számú az a lelkes gárda, melynek tagjai a mai tulszult, munkahétköznapok után, egyetlen pihenőidejüket, a vasárnapot áldozzák fel a közönség érdekének előmozdításért. Közöny, nemlőrődség a tűzharcos bajtársak nagyobb számát is napról-napra fertőzi és éppen ezért kimagaslóbb érdem illeti meg azokat, akik a tunyaság mikrobáit magukban leküzdve, vállalják a többiek helyett is az őszinte fáradozást.

A helybeli tűzharcos-csoport évek

tradíciót ápolva, ezidén is megtartotta karácsonyi estjét. Nem hivalkodón és hiszúság kielegítő dobveréssel, hanem csendben, cica mentesen, katonás fegyver-mezettséggel és egyszerűséggel jött össze december 23-án este, az Ipartestület éttermében a kicsiny és lelkes sereg, hogy a szeretet ünnepeinek örömteljes hangulatában egymással bajtársi kezet szorítva, közös fehérrasztalán elköltsön egyál-ételes, szerény vacsorát és ezáltal is apolja azt a bajtársi, egymásért küzdő és egymást segítő szervezet, mely az elmúlt világháború verívatárában, sáros-lucskos lövészárkaiban és a kavernákban születte meg és terebélyesedett ki. Melegség járta át az érdektelen szemlélő szívét a könnyek törtek ki a szempárból az egyszerű, családias ünnepiést láttán, ahol a szerény karácsonya tövében lisztből, szappanból, kávéból és egyéb mai kincsekből álló csomagok tömegének asztalán felhangzott a Magyar Hírszegek, Koltay Imre ügyvezető alelnöknek szívéhez szóló, a bajtársi szellemet ápoló! buzdító, lelkes megnyitóját, Molnár Gyula róm. kat. hitnánának az éssnek és a szívnek egyzintre hozását célzó, magasszárnyalású, ünnepi beszéde, az új nemzedékből egy leventéifjúnak nagyon szépen és lelkesen elszavalt alkalmi verse és végül a Himnuszunk áhítatos, szent dallama. A rövid, de annál bensőségesebb műsort a fentebb említett szeretetcsomagok kiosztása követte. Negyvenkét szegénysorsu, de a tűzharcos eszmét mindenkor ambíciósan ápoló bajtársi részesült a csoport áldásos jótéteményeiben és a közös vacsorában, mely alatt Horváth László polgármesterhelyettes, tűzharcos-bajtárs mondott a Kormányzóra lélekemelő köszöntőt.

(—dny.)

Adjon Istent
boldog újesztendőt ezen a szép, magyar földön. Őszinte szívvel kívánunk mindenkinek
szébb jövőt
az 1941-es esztendőre: szébb jövőt, munkát, jó termést és békességet.
ORION RÁDIO

Városi közgyűlés.

December 20-án délután 3 órakor dr. Förster Kálmán elnöklésével rendkívüli közgyűlés volt kis érdeklődés mellett.

A bejelentések során megemlékezett a polgármester a XXIII. t. c. ról, amely a Családvédelmi Alapról rendelkezik. A többgyermekes szegény családok szociális felsegélyezését van hivatva a törvény biztosítani. Ezzel kapcsolatban városunkban sokan jutottak kölcsönképpen sertesekhez és tengerihez, hogy a kihizálás után természetben visszatérjék a sertesjuttatás révén felmerült kölcsönt és az ezután visszatérő sertes a hízalást eszközölőnek a haszna legyen. Kamatot az Alap nem számít.

A közgyűlés ezután a város normál-státusát tárgyalta, amelynek felemelését a f. év végével megszűnő szellemi inségmunka és a fokozódó munkatöbblet telet szükségessé és indokolttá.

Horváth László tanácsnokot 1941-re polgármesterhelyettesként jelölte ki a közgyűlés. — A vízvezeték biztosítására szükséges védőterületek megszerzéséről és szükséges szerződések bemutatásáról tárgyalta ezután a közgyűlés.

A bazánk érdekében oly sorsdöntő jelentőségű eseményeit megőrkíteni akarván, a képviselőtestület egyhangu határozattal Főterünket Horthy Miklós térnek, a környező utcákat Erdély, Felvidék és Kárpátalja utcának nevezte el. Ugyancsak utca elnevezéssel örököltette meg a városunkhoz elszakíthatatlanul hozzákapcsolódott nógrádi Pap Gyula költőnek nevét.

Nagyjelenlőségű kérdés tárgyalása következett ezután. A mai idők mindegyre nehezebbé váló közellátási kérdése került napirendre. Amelynek keretében nyilvánosságra került Dr. Förster Kálmán polgármesterünk nem mindennapi, odaadó gondoskodásának mérete is a város közönségének érdekeivel kapcsolatban. — Nem kisebb áldozatot hozott, minthogy személyes kezességet vállalt a város zsirrelátását jelentő kb. 180.000 pengő összegért. — És ennek eredményeképpen erte el, hogy városunk zsirrelátása a jövő év április 1-től az év végéig nemcsak biztosítva van, de az egyhónappal előzőlt érvényben volt maximális áron lett biztosítható. — A képviselőtestület meleg elismeréssel adózott ezért polgármesterünknek, amit bizonyára ószani fog a város közönsége is, ha ez tudomására jut.

Az ezen kérdésével kapcsolatos árszabályozások tekintetében megnyugtató felvilágosítások hangzottak el bizonyágaképpen annak, hogy hatóságaink helyükön vannak a dragság elleni küzdelemben.

Több kisebb ügy tárgyalása során megállapították a legutóbb adózottók névsora, Csernyi Mihály és társainak tartozása elengedtetett, Rosenberg Sándor díjárkölcsonét Hunyár Ádám vette át. Holub József és Poni Dzsó, Deák János kerelmének hely adatott, stb.

A nagyjelentőségű ügyeket letárgyaló képviselőtestületi ülésen részt vett csekélyszamu képviselőtestületi tagok azai az érzéssel oszaltak szét, hogy a mai rendkívüli időkben fokozott odaadással kell a köz iránti kötelességet is ellátni, mert a márol-holnapra változó helyzetek hatóságainkat is rendkívüli feladatok elé állítják.

Nagyobb érdeklődést is megérdemelt volna a közgyűlés, mely néhány honddisági ügy letárgyalásával ért véget.

Boldog Újévet kíván
kedves Vevőinek
M. Nagy Lajos
kereskedő, Salgótarján.

PANNÓNIA GRILL

2 ÓRÁIG NYITVA

Hangulat, zene, tánc,

SZIVES PÁRTFOGÁST KÉR
ETTEL FRIGYES
VENDEGLŐS.

IGMÁNDI KESERŰVIZ
minőség egyedi

NEMZETI „GRILL”-ben

ZÁRÓRA MINDENNAPO
ÉJJELE 2 ÓRAKOR
TISZTELETTET!
BOCK vendéglős.

Sakkhírek. Vasárnap, december 22-én lezajlott a csapatbajnokság második fordulójára. Az izgalmas, bővelkedő versenyeken a következő eredményeket érték el: Zagypallava—Acélgár: 5:5. SBTC—Hírcsbgár: 8:2. A Hírcsbgár által adományozott vándordíjért folyó sakkcsapatbajnokság állása a második forduló után a következő:

I. Acélgár	3 pont	13 1/2 nyert	egys.
II. SBTC	3	13	"
III. Zpallava	2	10	"
V. Hírcsbgár	0 pont	3 1/2 nyert	egys.

Bányamozgók műsora. A pálfalvai és baglyasaljai bányamozgók január 1-én, újév napján, három — három előadásban bemutatják Csathó Kálmán kiváló sikert arató vígjátékának filmváltozatát, a FÜSZER ES CSEMEGÉ-t. Szőrényi Éva, Jávor Pál, Somlay Artúr, Dénes György, Vizvári Marika, stb. kiváló színművészekkel a főszerepeket. Kiegészítik a műsort még: „A gyermek születése és nevelése egyéves korig” c. kulturfilm, „Délamerikai panorámák” c. nagyon szép ismeretterjesztő film, valamint a Magyar, Ufa és Fox világhíradók.

Mestervizsgára előkészítő tanfolyam. Az Ipartestületek Országos Központja a m. kir. iparügyi miniszter 23810/1939. sz. rendelkezése értelmében minden hónap elején 10 előadói és több kérdés órától álló ipari, közgazdasági és gazdasági ismereti tanfolyamokat rendez. A tanfolyamokon szakelőadók ismertetik, illetőleg összefoglalják a mestervizsgálatokkal kapcsolatos általános és részletes ipari, társadalombiztosítási, adózási és gazdasági ismereti kérdéseket, a munkaidőre, munkabérek, fizetések szabadságára, stb. vonatkozó rendelkezéseket. Az előadások minden nap este 6, illetőleg 8 órától az IPOK (Budapest VII. Erzsébet krt. 9/11. I. e. 3.) előadói teremében tartanak meg. A tanfolyam részvételi díja 4 pengő. Jelenkezni lehet az Ipartestületek Országos Központja hivatalos helyiségében az első előadási napon január 2-án este 8 órakor.

Miért nem öntik ma már a brazilai kávé a tengerbe? Nyilván sokaknak feltűnt az az élelmi üzleti tévkenység, melyet San Paoloban az angol gyapotkereskedők az utóbbi időben ki-fejtettek. A milliós brazilai városról, mely kávétermesztésének köszönhetné világírhét, kevesen tudják, hogy az utóbbi években igen fontos és jelentékeny gyapotközpon-t lett. Nyolc évvel ezelőtt, amikor először volt Brazília kénytelen óriási mennyiségű kávé a tengerbe dobni, rájöttek, hogy a rendelkezésükre álló területet okosabban is kihasználhatnák, mintsem hogy a tenger számára termeljenek rája kávé. Miután a jelentős brazilai textilipar a fel-dolgozott gyapot nagy részét külföldről hozta be, nem is kellett sokat torgrenge-ni azon, hogy mit termeljenek kávé helyett. Nyomban száz és száz ezer hektárnyi te-rületet ültettek be gyapotszerjével. Ilyen-formán néhány esztendő óta nem kell már a drága kávé a tengerbe önteni, de nem kell a még drágább gyapotot sem importálni. Sőt Brazília jó termés esetén nagyon jelentős mennyiséget még exportál-ni is tud. 1915-ben például, amikor rendkívül jó volt a termés, a gyapottér-més 70 százaléka jutott kivitelle. Ez az oka annak, hogy Braziliában a kávé szere-pét a „fehér arany”, a gyapot vette át. (M. N.)

Egy nagy amerikai cég százszázalékos gépet szerkesztett. A gép, mely egyelőre 30.000 babszemlet tud szin-es nagyság szerint szortírozni naponta, fo-tocellán alapon működik. (M. N.)

Szeplő, májfolt
ellen használjon

B u b i szeplőkrém
Kapható: SZÜCS-gyógyszertárban.

Nyomatott „A MUNKÁ” nyomdában, Sálgótarján.

A várán.

Mi álljuk a várát! — mondotta Teleki Pál gróf, aki, mint az egykori szegedi ellenforradalmi kormány külügy-minisztere élére állt annak a lelkes, ha-talmas seregnek, amely emlékező hűség-gel, hajongó hődellettel, változatlan szere-ttel, kitartással és meggyőződéssel vonult Kormányzó Urunk elé az elmúlt fa-gyos vasárnapon. Tíz fókus hiedet ma-tatott a hőmör s magyarok tíz és tízezei töltötték meg mégis a Szent György teret, hogy hitet tegyenek az 1919-es el-lenforradalom a „szegedi gondolat” első ereje mellett. Diderege, de a belső tűz melegével telített örökkésszat vonultak fel, hajongó hódolattal, változatlan szere-ttel, kitartással és meggyőződéssel vonult Kormányzó Urunk elé az elmúlt fa-gyos vasárnapon. Tíz fókus hiedet ma-tatott a hőmör s magyarok tíz és tízezei töltötték meg mégis a Szent György teret, hogy hitet tegyenek az 1919-es el-lenforradalom a „szegedi gondolat” első ereje mellett. Diderege, de a belső tűz melegével telített örökkésszat vonultak fel, hajongó hódolattal, változatlan szere-ttel, kitartással és meggyőződéssel vonult Kormányzó Urunk elé a legelső magyar ember, vitéz nagybányai Horthy Miklós előtt.

„Szegedtől Zágónig!” ez volt a jel-szó, amelynek jegyében az Országos Nem-zetvédelmi Bizottság megrendezte az egész országra kiterjedő hatalmas ünnepséget. Büszke és öntudatos magyar kiállás, a nemzeti közvéleményből fakadt, önkéntes hitvallás volt ez az ünnepség azok mellett a magasztos, igaz eszmék mellett, ame-lyekkel a Kormányzó Szegeden zászlót bontott. Magyar társadalmunk minden rétege képviseltette magát a nagy tá-borozáson. Ott voltak lélekben mind-annyian s a majd százszázalékos tömegben láttuk a legmagasabb méltóságok, tisztsé-gek viselőit, a város, a falu képviselőit, az Alföld, a Felvidék, Kárpátalja és Erdély fiait.

Összegyűltünk, hogy biznyságot tegyünk arról, hogy a mi nemzeti forradalmunk az 1919. évi ellenforradalom, amely a nemzetet visszaadta önmagának és amelynek élén Horthy Miklósnak ta-láltuk meg vezérünket, él és állja a vár-

át! — jelölte meg Teleki Pál gróf e le-lejthetetlenül szép találkozó célját és ér-telmét. És sok sok ezer magyar zúgó é-lene, tomboló helyeslése adta a visszha-ngot, jelezte, hogy igenis, a magyar töme-gek megbontatlan egységben vigyázzák a nemzet tisztá érdekeit, védik a szegedi célok értékeit a harcra kész fegyvelemben gátolnak meg minden felforgatási, nem-zetiprási törekvést.

Önkéntes volt ez a seregszemle. Emlék és ígérlet egyszerre. Seregszemle Urunk és Kormányzónk előtt. Jelenke-zés és biznyságtétel. Fogadalom és meg-bízatlás: törellel hittel, akarattal, mun-kával dolgozunk a Szegeden megmuta-tott célok teljesítésén!

És aztán végeláthatatlan sorokban megindult a kemény menet. Frontharco-sok, a székel hadosztály az ország min-den vidékének egykori ellenforradalmá-rai, a bécsiek, szegedi tisztisázadók, a juniusi bajtársak, a fővezérség tisztjei, a szegedi és duánutai hadsereg régi ka-tonái, a nyugatmagyarországi felkelők, az Ebréd Magyarok, a Fajvédők, MOVE, Keresztény Nemzeti Liga és más egyesü-letek, az egyetemi zászlóaljok és bajtársi egyesületek, a rongyos gárda, a Turáni Vadászok, a vitézek és a Felvidék, Kár-pátalja, Erdély és a Partium népe a ki-rályi palota erkélye alá mentek, hogy új-erőt, friss indítást kapjanak a kormány-zói szózatból. És a kormányzó ismét meg-fogalmazta tömören és félreérthetetlenül a „szegedi gondolatot”, amelynek hiv szolgálatában tudjuk csak megoldani azo-kat a jövő feladatokat, amelyek elé a mai történelmi idők állítanak bennünket.

Nagyok a feladatok, de nagy az erő is, amely a nemzet egyetemesében az egész magyar közvélemény akarata szerint állja a várát!

Mozgolódik az angol munkásság.

Miközben az angol fegyverkezési ipar, a napról-napra fokozódó német lé-gitámadások hatása alatt egyre gyengül, egy új veszedelem is felütötte fejét, mely uem kisebb mértékben veszélyezteti a gyárak nyugodt működését és ezzel Anglia ellenállóképét.

5 millió angol munkás béremelést követel. Készek arra, hogy amennyiben kérésük süket fülekre talál, annak sztrájkjal adjanak nyomtatékot. Mint ahogyan a svéd sajtó jelenti, a jelenlegi munkabérmozgalmakkal kapcsolatban az angol munkásság nagy offenzívájáról van szó, melyel egyrészt élelfontosságuk megdrágulásának kiegyenlítését akarják elérni, másrészt pedig a munkaező ki-használásának eddigi módját akarják meg-szűntetni. A hajógyári, valamint textil-munkások heti 10 shilling béremelést kö-vetelnek. Körülbelül ugyanilyen követelést támasztanak a bányamunkások is. Ezekhez a tömegkehez csatlakozik az angol polgári légvédelemnek kb. 1.300.000 munkása.

A béremelésen kívül komoly ne-hézségeket okoz a munkaidő kérdése is.

Pest vármegye a selyemtenyésztésért.

Pest vármegye népjóléti szövetke-zete most osztotta ki az 1000 pengőt ki-tető jutalmódjakat azok között, akik a legtöbb és legjobb minőségű gubót ter-melték a vármegyében. 100 pengőt ka-pott Halász István Jászszentlászló és Lip-pai János Mörégtől. 50 pengőt kapott Mészáros Józsefné Kalocsa, Lormusz Mi-hály Pécel, Gál Istvánné Tass, Pataki Ju-lia Szank, Nyerges Elekne Szank, Kés-márki Antal Sükdől, Trója Alajos Szank és Bak Ignác Kiskunlacháza. 25 pengőt kapott Borsos János Tiszaujfalva, Pór Gyula Nagygyomós-puszta, Gulyás Lu-kács Dömsd, Kovács György Szalkszent-márton, Fekete Sándor Kalocsa, Kecse-méti János Dunapataj, Kertész Béla Ki-skunmajsa, Potári Istvánné Újkécske, Kálló Dánielné Jászszentlászló és Dinnyés Mi-hály Szank. 15 pengőt kapott Bocsa Mátyás Érsekcsanád, Princez Károly Or-szentmiklós, Tóth Ferenc Kalocsa, özv.

Görög Lukácsné Kiskunmajsa, Csikós La-jos Géderlak, Mizsei János Szalkszent-márton, Bazsik Ferencné Szada, Pet-róczi István Foktő, Kapás Ferencné Al-pár és Simon Sándor Szentmártonkőta. A vármegye selyembubótermése 1940. év-ben 50 méterházával több volt az előző évinél és a selyemtenyésztéssel foglalko-zók keresete is 7000 pengővel emel-kedett. Ez az eredmény nagyrészt az előre meghirdetett, ösztönző jutalmazásnak ta-lajdonítható. Az ország első vármegyéje, mint minden nemes közéleti, a selyem-tenyésztésért is meghozza a maga áldo-zatát. Ennek különösen nagy a jelentő-sége azért, mert minél több gubót tudunk termelni, annál nagyobb kereseti lehető-séget biztosítunk népünknek. A herayó-selyem ugyanis igen munkálgényes ter-mék, mert a kész selyemazóvetig min-dent idehaza állíthatunk elő.

SZILVESZTERKOR csak a PANNÓNIABAN mulathat jól!
Zene! Hangulat! Parketti! Tánc!
Asztal rendelés! Telefon: 43 sz.

Equadorban ujtajta gyümöl-sőt fedeztek fel. Az egyébként igen jóízű és tápláló gyümölcs a narancs, a körte és a paradicsom tulajdonságait egyesíti magában. (M. N.)

A Szegedi Ipari Vásárt 1941. ju-nius 7—16 között rendezi meg a Szegedi Ipartestület. Az előkészületi munkálatok már megindultak, s ebből következtethet-ő, hogy a jövő évi Szegedi Vásár az ed-digiekénél is nagyobb méretűnek ígérke-zik. A vásár alkalmából — értesüléssük szerint — félórán lehet ismét Szegedre utazni. Minden irányú felvilágosítást kész-séggel megad a Szegedi Ipari Váár iro-dája, Szeged, Horváth Mihály utca 3 sz.

A KALOT átvette a KIEV diapo-sztív sorozatát is. Vitelttel képes előadások az egyesületi ünnepségei és kulturstek rendezésénél nélkülözhet-lenek. Szébbnél szebb képsorozatok, val-lások, történelmi tudományos, földrajzi, haditudományi, irodalmi és társadalmi tárgyú lemezek bőséges választékban kap-tak a KALOT Központ diaposztív-fé-lőcsönzőjétől, melynek birtokában vannak a KIVE kölcsönző-vállalat összes sorozat-ai is. Mindennemű felvilágosításért, kép-jegyzékért, kölcsönzési feltételekért tes-sék bizalommal a KALOT Központhoz fordulni, Budapest, IV., Cukor utca 3. II. 11. A kölcsönzés január elsején indul meg.

Szabályozták a magánalkal-mazottak fizetését. Egyes magán-alkalmazottak fizetésének szabályozásáról a kormány rendeletet adott ki. A rendelet hatálya alá tartozó alkalmazottaknak az 1040. november 1. napja után teljesített szolgálatáért a munkaadó külön fizetési pótlékokat is köteles fizetni. A fizetési pótlé-kek azoknál az alkalmazottaknál, akiknek a fizetése az évi 6000 pengőt nem ha-ladja meg, a fizetési időszakra járó fixe-zés hét százaléka: a tizedfillérrel felfelé kell kikerekíteni: akiknek fizetése évi 6000 pengőnél több, de az évi 8500 pen-gőt nem haladja meg: évi 420 pengő, akiknek fizetése évi 8500 pengőnél több, de az évi 8920 pengőt nem éri el: olyan összeg, amely a fizetést évi 8920 pen-gőre egészíti ki. A rendelet a továbbiak-ban megállapítja, hogy mi számít fizeté-snek és mi nem. Például nem fizetés-nek a jutalom (renumeráció) az alkalmi (karácsonyi stb.) segély vagy ajándék, a túlóradíj, az üzleti forgalomban igazodó jutalék és más elnevezésű adott hasonló természetű, változó összegű járán-dóság. Kimondja a rendelet, hogy a ter-mészetben járó szolgáltatás után fizetési pótlék nem jár. A visszacsatolt keleti és erdélyi területeken a fizetések tekinteté-ben külön rendelkezések irányadók.

Megjelent a HID újsívi száma. Zilahy Lajos újsívi cikke Krudy Gyula ismeretlen regénye. Fője Géza cikke a pesti collegányok. Nemeth László szin-bázi kritikája. A 80 éves Szurmay báró borgász emléke. Meddig lehet mulatni? a pesti restikben? Cs. Szabó László cikke. A kiskoru váci szerkesztők Két pályázat. Asszonyrovat. Világhíradó. Novellák. Ké-pes riportok. Anekdoták. Rejtjénny. Inyves-mester. Főszerektő: Zilahy Lajos. Fek-lős szerkesztő: Kállay Miklós. Ára: 50 fillér.

A POLLO MOZGÓ

December 31-én,
Január 1-én és
Január 2-án:

A PEPITA KABÁT

Fősz.: Egyr. Mária,
Latabár K., Kiss M.,
Pethes és Maklár.

Jan. 4-én szombat
5-én vasárnap és
6-án hétfőn:

TARZAN és FIA

Fősz.: J. Weismüller
Mauren O. Sullivan
Kieg.: HIRADÓ.

Nyomatdialejdonos: Vágh Kálmán.